

Rok IV **Spotkanie 7** **Pełnia czasu, czyli objawienie Boga Trójosobowego**

Cel: Zrozumienie historii zbawienia jako procesu coraz pełniejszego objawiania się Boga człowiekowi. Od tego, czy człowiek dostrzeże, jak mu się objawił Bóg, zależy jego zbawienie.

1. Praca z Pismem św.

- Bóg objawił się w NT jako Trójosobowy, a każda Osoba jakby spełniała inną rolę w planie zbawienia: Ojciec stwarza i utrzymuje stworzenie w istnieniu, jest autorem planu zbawienia. Syn objawia się jako Zbawiciel i Pan wszelkiego stworzenia. Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna, istnieje w Ojcu i Synu, a dla wierzących w Chrystusa jest mocą i źródłem wiary, jednoczącym Kościół, jest dawcą wszystkich darów Bożych, jest wykonawcą i kontynuatorem dzieł zbawczych.

- Przeczytajmy, jak Jezus ujawniał Żydom swoją tożsamość:

J 8, 24-59

- Czy Chrystus dał słuchaczom odpowiedź na postawione przez nich pytanie: „Kim Ty jesteś?”

- Dlaczego Żydzi oburzyli się na niektóre słowa Chrystusa? Na jakie szczególnie?

- Konflikt między Żydami a Jezusem bierze swój początek w tradycji żydowskiej od czasów Mojżesza, któremu Bóg objawił się i przedstawił w następujący sposób:

Wj 3, 13-16

- Jaki związek istnieje między tym tekstem a wymianą zdań między Żydami a Jezusem?

- Jezus wymawia imię Boże mimo powszechnego zakazu. Żydzi bowiem zamiast „Jahwe” wypowiadali imię „Adonaj” (=Pan), w tłumaczeniu greckim „Kyrios”. W NT słowem „Kyrios” nazywany jest Chrystus jako Pan wszechświata, Pan wszelkiego istnienia.

- Konflikt między Żydami a Jezusem dotyczy również wiary. Wierzyć Bogu można tylko gdy się pozna, jaki On jest.

- Jaką wiarę demonstrują Żydzi, gdy Chrystus proponuje im, aby uwierzyli Jego słowom? Na co i na kogo się powołują?

- Jakiej wiary oczekuje od nich Chrystus?

- Jezus jest przyjmowany tak jak wszyscy lub większość proroków. Poniższy tekst ukazuje, w jaki sposób traktowali Żydzi proroków ST.

Jr 26, 1-19

- Co wspólnego znajdujemy w postawie słuchających Jeremiasza i (po sześciu wiekach) w postawie słuchaczy Jezusa?

2. Podsumowanie:

Życie i działalność Jezusa Chrystusa stanowi nowe objawienie się w pełni osobowego Boga, który ukazuje istotę swojego istnienia w jedności Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Każdemu człowiekowi zagraża przekonanie, że jego wiara i jego poznanie Boga i planu Bożego są już wystarczające. Przekonanie to jest zbudowane na odwoływaniu się do ludzkiej tradycji i do wiary „ojców naszych”.

Trzeba uważać, aby nie zamykać się przed objawiającym się Bogiem, nieustannie przychodzącym i wypowiadającym się.

Czytając Pismo św. powinniśmy zawsze pytać się o to, jaki jest związek danego tekstu z planem zbawienia, o jakim etapie tego planu on mówi. Przede wszystkim jednak powinniśmy się pytać, w jaki sposób objawia się nam sam Bóg.

3. Siódma zasada

Czytając NT powinniśmy pamiętać, że wszystko, co rozpoczęło się od początku Jezusa, stanowi objawienie się w pełni osobowego Boga za pośrednictwem Syna Bożego. Jest jednocześnie świadectwem dokonującego się zbawienia wszystkich ludzi. Jest także relacją o początku i zasadach życia królestwa Bożego. Jest księgą życia i obietnic Nowego Przymierza, źródłem prawdy o Bogu, wypowiedzią Boga o sensie i celu istnienia człowieka i kosmosu, podstawą kształtowania życia chrześcijańskiego. Natomiast czytając ST należy pamiętać, że wszystko od Abrahama należy łączyć zawsze z podstawowymi treściami zbawienia i objawienia NT. Tylko w łączności z Nowym Testamentem Stary Testament nabiera właściwego i pełnego znaczenia.

POGŁĘBIAM, ROZUMIEM I STOSUJĘ

formacja w domu

Przeczytam w tym miesiącu czwartą księgę Pisma św., czyli **Księgę Liczb**, próbując odczytać jej treść w świetle objawienia NT.